

Kız ve Yıldız Balinası

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Yıldız Balinası

Ebru Mina TOMURCUK

Mira gece gökyüzünü her şeyden çok severdi. Her akşam sarı yağmurluğunu giyip çatıya çıkar ve gözleri uykuyla dolana kadar yıldızları sayardı. Kıvrıcık siyah saçları iki topuz halinde zıplarken arkasına yaslanırdı. "Yıldızlar düştüklerinde nereye gider?" diye fısıldardı aya. Kimse cevap vermezdi, o da saymaya devam ederdi.

Bir gece çatıların üzerinden yumuşak mavi bir ışık süzüldü. Mira doğruldu, yuvarlak kehribar gözleri fal taşı gibi açıldı. Bir şey, kocaman bir şey gökyüzünde yüzüyordu; bulut kadar yavaş, bir iç çekiş kadar yumuşak. Yüzgeçlerinden su gibi ısıltılar saçılıyordu. "Bir balina!" diye soluğu kesildi. "Yıldızların içinde yüzen bir balina!" Küçük çantasını kaptı ve nefesini tuttu.

Yıldız balina alçaldı ve ay ışığıyla parlayan gözleri ona gülümsedi. Koyu çivit mavisi derisi parlayan beneklerle ışıldıyor, sırtı boyunca takımyıldızlar pırıldıyordu. "Merhaba, küçük dostum," dedi uzaktan gelen gök gürültüsü gibi yumuşak bir sesle. "Gökyüzü okyanusunda yüzüyorum, ama bu gece okyanusum parlaklığını kaybetti. Bana yardım eder misin?" Mira düşünmeden başını salladı.

Balina uzun, yarı saydam bir yüzgecini indirdi ve Mira sırtına tırmandı. Yükseldiler; bacaların, bulutların ve uykulu ayın yanından geçtiler. Gökyüzü serin ve tuzlu kokuyordu, tıpkı deniz gibi. "Okyanus neden karanlık?" diye sordu Mira. "Çünkü yıldızlar durmadan düşüyor," dedi balina. "Gevşeyip sürükleniyorlar. Onlar olmadan gökyüzü nasıl parlayacağını unutuyor."

Çok aşağılarda küçük bir şey parlıyordu. Mira'nın avucundan büyük değildi; camdan kanatları olan yuvarlak, altın bir ışıktı. Yukarı fırlayıp başının etrafında döndü, arkasında ısıltılı bir iz bıraktı. "Ben Lumi!" diye cınladı. "Ben de düştüm! Kayıp yıldızları bulabilirim — onlara yaklaşıncaya ışığım daha da parlar!" Mira sevinçle güldü. "Öyleyse hepsini tek tek bulalım," dedi.

Gökyüzünün geniş, loş bir bölgesine süzöldüler. Işıkları kapatılmış bir oda gibi boş hissettiriyordu. Lumi parlayarak öne fırladı, sonra bir bulut tutamına takılmış küçük bir yıldızın üzerinde durdu. "İşte!" diye şakıdı. Mira yıldızı çantasına aldı. Yeni pişmiş kurabiye gibi sıcacıktı ve küçük bir melodi mırıldanıyordu.

Har rree
Sair trini?
radone?

"Yıldızlar neden parlar?" diye sordu Mira, yüzmeye devam ederken. Balinanın gümüş karnı ışıldadı. "Yıldızlar küçük güneşlerdir," dedi. "Sıcak ve meşgul oldukları için, içlerinde derinlerde ışık üretirken parlar." Mira bu bilgiyi bir hazine gibi sakladı. "Peki yıldızlar parlarken gökyüzü neden karanlık?" diye sordu. "Çünkü gökyüzü çok ama çok büyüktür," dedi balina, "ve ışığın çok uzağa yolculuk etmesi gerekir."

Takımyıldızların arasında daha çok yıldız topladılar. Biri uykulu bir gezegenin arkasına saklanmıştı. Biri balinanın kendi sırtında, yıldızlı desenine dolanmıştı. Lumi her buluşta daha da parlıyor, mutlulukla oradan oraya uçuyordu. "Üç tane daha!" diye cıvıladı. "Dört tane daha!" Mira onları çantasında saydı; çanta artık küçük bir fener gibi parlıyordu. "Toplamda kaç yıldız var?" diye sordu. "Bütün sahillerdeki kum tanelerinden daha çok," dedi balina, "ve her birinin bir adı var."

Soğuk bir esinti Mira'nın elbisesini havalandırdı. Yağmurluğuna sıkıca sarındı. "Neredeyse bitti mi?" diye sordu. Balinanın şefkatli gözleri yumuşadı. "Henüz değil, küçük dostum. Okyanusun kalbi hâlâ karanlık." Mira çantasındaki parlayan yıldızlara göz attı. "Öyleyse devam ediyoruz," dedi cesurca. "Lumi, yolu göster!" Lumi iki kez döndü ve ışıldayarak ileri fırladı.

Hiç ışığın yaşamadığı büyük, oyuk bir gökyüzü bölgesine vardılar. Balina yavaşladı ve parıltısı zayıfladı. "İlk yıldızın düştüğü yer burası," diye mırıldandı. "O günden beri okyanus ışık sızdırıyor." Mira karanlık, boşluğa baktı ve kendini küçük hissetti. Sonra Lumi'nin omzuna yaslanan sıcaklığını duydu. "Çok yıldızımız var," diye fısıldadı Lumi. "Hadi onları geri verelim."

Mira çantasını açtı ve bir yıldız çıkardı. Yıldız ellerinde parladı. "Nereye gitmeli?" diye sordu. Balina yüzgeciyle işaret etti. "Gökyüzünde ona uyan oyuğu bul." Mira yıldızı yukarı tuttu ve yıldız parmaklarından bir baloncuk gibi süzülüp karanlık bir yuvaya yerleşti. Alev gibi parladı. "Tam oturdu!" diye haykırdı. "Tıpkı bir yapboz gibi!"

Yıldızları tek tek yerleřtirdiler ve balina alçak, mırıldanan bir şarkı söyledi. Lumi halkalar çizerek uçtu, ışık serpti. Yıldızlar yerlerine oturdu ve karanlık oyuk yumuşak bir parıltıyla doldu. "Takım çalışması!" diye sevindi Lumi. Mira güldü. "Ve sorular!" diye ekledi. "Her soru doğru yeri bulmama yardım etti." Balinanın yıldız benekli sırtı aydınlandı, takımyıldız desenleri yeniden ışıldamaya başladı.

Bütün gökyüzü parlamaya başladı. Kayıp gökyüzü okyanusu bir ışık dalgası gibi geri döndü, uçtan uca pırıldadı. "Düzelttin!" diye şakıdı Lumi, her zamankinden daha parlak. Balinanın ay ışıklı gözleri sevinçle kısıldı. "Sordun, öğrendin ve yardım ettin," dedi. "Merak bir tür cesarettir, Mira. Onu asla kaybetme."

Balina onu pırıldayan yıldızlar denizinden geçirerek eve götürdü. "Seni tekrar göreceğim miyim?" diye sordu Mira, boş çantasına sarılarak. "Ne zaman gökyüzüne bakıp merak etsen," dedi balina yumuşacık. Çatısının üzerinden alçaldı ve Lumi pencere kenarına küçük bir ışıltı bıraktı. "Hoşça kal, soru soran!" diye cınladı Lumi. "Öğrenmeye devam et!" Sonra pırıldayan karanlığa doğru yüzüp gittiler.

Mira sarı yağmurluğuyla çatıda oturdu, gökyüzünün parlayışını izledi. Her yıldız ona göz kırıyor gibiydi, o da göz kırptı. "Teşekkürler, yıldız balinası," diye fısıldadı. Kalbi bir ateş böceği kavanozu gibi dopdolu ve köpüklü hissetti. Defterini açtı ve aklına gelen her soruyu yazmaya başladı, birbiri ardına, sayfanın sonuna kadar.

O geceden sonra Mira ne zaman merak etse gökyüzüne baktı ve gökyüzü de ona baktı. Yıldızları, gelgitleri ve uzak ışıkları öğrendi; her cevap yepyeni bir soruya yol açtı. Lumi'nin ışıltısı hâlâ pencere kenarında duruyordu. "Gökyüzü sadece güzel değil," dedi aya. "O bir hikâye ve soru sormak onu okumama yardım ediyor."